

— Кой е ? извикахъ имъ пушкараритѣ готовы да изгърмятъ.

— Пригледници подкралеви, отговори смѣло дукътъ Гюизскый, и за довършеніе на измамътъ, Шатильонъ испраща писаря му та имъ казува че были изпълнители на еднѣ мечтателнѣ заповѣдь отъ подкрала..... Между това Донъ Жуанъ ся осяща за измамътъ, и прати ладіи да ги гонятъ, но то бѣше вече късно. Силна буря избухнѣ, пушкарнѣтъ ладіи Гюизовы ся распрѣснѣхъ и той самъ едва ся избави отъ потопяваніе.... и едва слѣдъ два часа губеніе намѣри пакъ братовчеда си и ся наематъ да минѣтъ прѣзъ Испанскытъ ладіи, които гърмяхъ непрѣстанно. Най послѣ, побѣдивши непріятелитѣ си въ бързотѣ, и смѣящецъ ся за надвиваніето на толкози смърти, извезватъ ся при изгърваніе на слънцето край Неаполь на брѣгътъ, покрытъ отъ пріятелитѣ имъ, които въсхвалявахъ това чудо, и отъ десетина хыляды други чловѣцы привлечены отъ тѣхъ.

Отсѣтствието Мазаніелово прѣдаде Неаполь на новытъ освободитель. Отъ всякъдъ го посрѣщахъ и сматрахъ го като ангела Божія. И наистинѣ чловѣкъ така пристигналъ не е ли избранный Божій ?

И на късо да кажемъ, както Аннезо го прѣдсказа, за малко врѣме Гюизи станѣ господарь на двѣтъ третины отъ градътъ. А Шатильонъ безъ да забрави частното си намѣреніе съ малцина нѣкои отъ юнацытъ си прѣвзема по-главнытъ твърделъ на Новѣтъ-твърдыніѣ, грабнува Маріѣ Аркска и ѣкъ довозда на св. Лаврентіѣкъ, и тѣй тя познава най послѣ бацинѣтъ си непріятель и като кълнеше вчера благославянынѣтъ си годеникъ, призовава както видѣхмы Мазаніела на помощь.

Таквази беше баснята осъщественна отъ Хенриха Гюизи..... И нѣмаше ли право исторіята дѣто го нарече юнакъ на баснѣтъ ?

А скоро пый ще видимъ и побасынствіето.